

Služné učitele'

Jak bylo první služné učitele se neví, ale pamětníky vyklaďají, že byl živen po porádku na vsi. Až přijmí od filialního kostela nemil, zelikož je bral učitel ze Sloupu. Když učitel Mazal v roce 1872 zemřel ve Sloupu, uvedena tato benefice se posléze učiteli Pohlovi a Němcíčkovi. Teprve když se dne 25. října v roce 1854 (odvolaný je na fast. k měř. 1826) udavao nasledující služné

Učitelský jaz. 13. gelauf 2.920fl bei den Pfälz. im griffenbach

Professorschaftsgeläuffe von 2 fl

Pfarrer: Leibesleben pare 478, 481, 485, 486

Doubrava pare. 945. zájmeno 104406 mnd i jazy
gelauf 5 Mietzen Pfarramt im griffenbach Professorschaftsgeläuffe
zur Mietzen à 5fl 25 fl

Naturstein: Von der Anfertigung Kost der Gemeinde
Nimtzitz gelauf 6½ Mietzen Roan à 3fl 18 fl 45
Bauers von Baumol bepfänden 48 Pfandschulter
laut Protokol von 4. November 1820 §2. jähr. a 15R. 12 fl

Mariavallis Pfingsten: Für die Leistung jährlichen Neun
zusammenhängender Tagobrugs zur Bauverantwortung Falters laut §2
des genannten Protokolls a 1fl 36 R. Cr. 14 fl 24

Graifthal die Beispiele der Mietvorstände für Arbeit
zur Einbringung des jährlichen Fossings vor umgestellt auf
3½ zusammehängender Tagobrugs a 1fl 36 Cr. 5 fl 36

Nördlitz: Von 34 zufänden Kindern der I Cl. a 2x zu 47 Wozen
und 32. zwlf. Kindern der II Cl. zu 2½ R. zájmeno 115 fl 56.
Von der Gemeinde Bauers 18 fl 19

Suma 212 fl

Das Pfälzerfahrbuch folgt beziffert in 8 Klafter und wird dem Portno
nach beziffert. Die Pfälzerfahrbücher beziffert der Laihar Philipp
Novými zakony upraveno služné roku 1872 učitele na
400 kl r. ē počítaje v to výdejek z polí r. naturália a povozů

Ponevadž ale uželi v Měmčicích se skládají ze 7 podsedníků a 1 školníka, uvalili tito bořemenci provozní na podsedníky, kteří neznajíce pravý slavovéci to také vyskočovali. Když ale 1876 byl volen na starostu podsedník František Jan čís 11 - Vávrovičan, - a jak se věci mají s pravodle - signal, že po několika polýčkách v obci a hlašení příčině němím odk. hejtmana p. Součka naturalie roku 1878 vykoupeny byly, takže jen výběžek soli' pro 25 fl. do služného se čítalo. Ocenoováním soli' v roce 1880 uznán číslo 1 výnos z pozemku na 9 fl 03 kr., proto ale berní úřad si svázel ze služného učitele za pozemky 25 fl, až na zakrocení učitele fr. J. J. Salomona poplatek ten jen na 9 fl 03 kr. v roce 1885. Je redukován byl. Po novém systemisování platů učitelstvých v roce 1880 vystavena škola zdejší Do II. třídy platební a tím služné učiteli na 500 kr. přivedeno.

Na základě zákona ze dne 25 dubna 1894 z.z. čís 49. upraveno služného personalního statutu. Na místě tomto jest se mi zmíniti o případu, který jsem dlouho váhal povídám o vásak konečně jsem se k tomu rozhodl velikou vidim, že podobných lidí jest zde několik, kteří učiteli nepřejí jeho postavení: Které k věci. Před jak novými zákony služného učitelstva upraveno bylo v roce 1872. volán byl zástupce obce k ocenění pozemků učiteli užívanych. Obecní výbor vystal Tomáše Hlaváčka i. j. svého nejlepšího mluvčího. Tento cenil pozemky ty tak vysoko, že sam lehcejší pan c. k. okresní hejtman p. Souček se zhotobil takového cenění a vyslanci

Hlaváčkovi domlouval aby pozemky by cenil níže, než tento nepovolil. Druhý případ. Za starostování Vincence Prokopa žádal učitel p. Pohl aby plat ze 400 kr. zvýšen byl na 500. C. k. okresní školní rada odeslala žálost jeho k podpisu obecního představenstva. Poto však

radoštu nechlelo podepsati, že jeho mā učitel 400 Dost
Zimný Tomáš Hlaváček prohodil při sezení: „Ja' bych
rad veděl, proč porád učitel chce teh 500 zl. co nema 400 Dost?“
Na to odpověděl starosta Karel Prokop:¹² „Nevis? Na dělá si dečer,
a nemůže jich užít.“ Tolk na objasnenou. Když pisatel
zde ustanoven byl navštívil předchůdce svého p. Pohla ve
Lzáře. Byl to učitel vzdorný pilný a svědomitý, po 33 roků
učiteloval zde v Měmčicích a konečně přeje, až rde svou pouť
chtěl dokončiti tak mu některí neuvalci zkrápčovali život,
že se othodl, jinam se hlasiti. Dostal na jaře roku 1879
místo učitele na jednotřídní škole tehdy ve Lzáře, kamž
se také na podzim téhož roku odsíchoval. Tak byl rozlož
en a uontán v Měmčicích, viděl z toho, že pro celý čas
co v sousední obci Lzáře byl, po 10 roků do Měmčic ani
jednou nepřišel, ač od pisatele těchto žádku několikrát zván.
byl a ne velmi dobrem přátelstvím s kili. Tiské říká, že s velikou
surovností proti němu vystupovali. Kromě uvedených to
byli ještě Mooslovy františek c. 30 (Karla) a pak Mooslovy Antonín
c. 16. toho času pohrabáč, který i proti duchovním faráři a Wolfovi
se velice hrabě zachoval; všebe se zdá, že rodiny Hlavlové oboji
a Pohrabáčovi v podobných věcech jsou srovná a neuvalí se
na každém učiteli zde posloučením to budiž pohnutkové,
aby se ole toho nědil a tečko rodin se varoval.

V roce 1894 upraveno vysnemem znova slavné učitelství a sice
slavné 600 zl 3/6 pošteneho učitelstva 650 zl 3/6 uč. a 750 zl 6 učitelství
po 5 letech opět opraveno, a sice 600 zl 40% pošt. učitelstva
700 zl 30% 800 zl 30% quinkovnálky pojíseny 1.2.3.4. na 80 zl
5 a 6. na 100 zl. a od 1. ledna 1900 tak vyplacenno.

V roce 1903, a sice 4. listopadu, usnesl se vysnem na následujícím
slavném učitelstvu (jen nař. škol) tříčele. Po učiteli se krouží a všecky
osoby vyučujíce se povídají na učit. výpom. 900 zl. učiteli I a II třídy
Místek II. třídy zákl. slavné 1200 Kor. po 8 letech přípl. 400 K.

I.
Městecky říčky 1600 K. po 20 letech služby 1800 K. Pět leté povýšení od plukovského stupně do 200 K. Správce 1 a 2. tříd. skol 200 K. 3. a 4. tř. 250. více tříd. 300 K. Plukovský tuto mání se vysplacuje od 1. ledna 1905 a na jeho závěsti zemská daň z piva ~~a brásky na 17~~ k. h. Aššák pákou neu byl pro formální chybu panceirovan a byl přeumístěn.

Na podzim roku 1904 pákou speciálne povozován byl a dne 26 prosince konečně povozován byl.

Úmrtní kvartál. Dle §. 80. zákona ze dne 31. 5. 1912.

č. 23. n. n. dostanou povýšení po učiteli): vdova nebo manželské potomstvo, po učiteli náboženské nebo po industrialní učitelce, ak v činné službě neb na odpocinku, dojmašobný měsíční plat co kvartál. Kvartál mohou obdržet se svolením zemského školního úřadu a zemského výboru i si, kdož zemřelého oškrovali před smrtí nebo čekaly počíselné zaplacení.

Drahomí průdavek. Těloživotu svající a stále stoupající druhota přiměla učitelstvo, že se počalo domáhati zlepšení svých služebních příjmů. V časopisech učitelských i neucitelských hojně debatováno o této otázce, schůze a manifestace byly pořádány, memoranda a petice k úřádům podávány, deputace vysílány a tak docíleno, že se sněm zemským starškou součtu počal zabývat. Hovořilo se, až se hory zelenaly! Leč shuk - jesk! Po dlouhém rokování usnesl se sněm 16/2 1912 a 23/2 1912 poskytnouti učitelstvu škol obecních a městanských drahomí průdavek, který byl učitelstvu v r. 1912 a 1913 říčky v 3 ročních lhůtách vysplacen. Rozvizeň byl následovně: výromoční a zálimní učitelé a učitelky s vysvědčením pralesti 100 K, svobodni def. učitelé a učitelky s vysvědčením způsobilosti 180 K, ženatí def. učitelé bez dětí 240 K, s 1-2 dětmi 340 K, se 3 dětmi 400 K; svobodným definitivně učitelskám říčce prací 120 K, svobod. zálimním s nejméně 10 tyden. hod. 120 K,

26.

se 4-9 týdenními hodinami 40%. Náklad na druhotní přidávky 2,300.000 Kč zařazen do rozpočtu na rok 1913. Odehlášování druhého druhotního přidávku stalo se v posledním zasedání sněmců a definitivní úprava právnických poměrů naších vložena do vinku nově zvolenému senátnímu sněmců, který ji provedl, ač ne ke spokojenosti vlastní rada obecnoskolského.

* Na včetně památky zemřeleho stce daroval jeho syn p. Vincenc Hebelka zdejší škole na učební pomůcky 100 K. -

V r. 1923 musili v exekuci dražbě prodat některé majetky domky nově postavené, o nichž je na str. 177 řeč. Pouť domky Matoušky Maclína a Kaly Adolfa, které si odaly staviteli Tomáši Rehoikovi v Doubravici a Bohumela Blahy, který koupil Alois Hebelka (Babušín) za 2500 K.

V r. 1922 za starostování správce školy založena na horním rybníkem školka ve výměře 200 m² nákladem 1000 K. (drátěný plot objednany u fmy kř. Wilhelmové s Prostějově 600 K., sochy a postavení plotu 400 K.) Pozemek překopali a převlékli ráci 2. tř. za vedení spr. školy.

Opis protokolu, týkajícího se všech, jest následujícího znění: Protokol č. 34.
Zpráva o schůzi obec. nástupitelstva (ministradné) v Nemcicích, která se konala 27. 9. 1922 za přítomnosti 13 členů a 1 mluvčího. Mluvčí: Fiala Vinc., Kápařek Fr., Bejček Fr. ml., Dobráček Jos., Sedlák Jan., Prokop Anton, Bejček Fr. ml., Kala Jos., Hebelka Fr. ml., Hebelka Jos., Novotný Mat., Novotný Jos., František T., mluvčí Fr., mluvčí Fr.

2.

Všem plány schváleno: dat místní školní rade k dispozici pozemek za rybníkem, aby tam vydila dle nařízení okre. st. výboru ze dne 9. 6. 1922. c. 3085 školničku upravování školní mládeže školářské! Opuštěk, starosta Jiříšava vedení školka vlastnictvím obec. Jakmile však všechno nestí většin, bude třeba sjednat se s obec. nástupitelstvem novou smlouvou ohledně rozdělení většiny, ukražování nákladu, odměny vlastníkovi, po-případě vlastnictví školky.

Vzájemní školy. V r. 1923-24 spálilo se do května ve 2 třídách a v bytě spr. školy 26 m² tvrdého a 19 m² mohutného dřív!

I. 10 m² = 65 K, II. 5 m² = 60 K, valcovit. 5 m² = 50 K, Špalíček 2 35 K; I. 4 m² = 50 K,

II. 4 m² = 42 K, valcovit. 38 K. Od května topil spr. sk. dřívím svým. Za stop

obstarává kádodenní zaměstání obce. Licenční i uvozování dřív do roku platí
obc. Pro r. 1924-25 zakoupeno 16m² tvrdého dřív (víc nechála lesnice
správa v Ráji působit, potřebují prý je pro depozit) a 10m² dřív
míkkého a listy hornoslezského písku!

Vr. 1924 vyfudována první elektrická linka z Boskovic do Koup
na, současný pravidlo oslavanského? Záření této linky nemá nic
společného s akcemi vylicencovou na str. 74., ač by se obec i k tomuto
vedení něco počít mohla. V obci však není pro elektrovaci žádných
závazků.

Vr. 1921 vyzářen spodní, v r. 1922 horní rybník. Rahmen odstranili bezplatně
lázeň, odváže se je na pole. Aby se přistě nouzila vyskopávat silnici,
povolenou k palených rouk až na dno sahající potrubí jehož
vrch označeno velkým kamenem se zlubkou, starém to úvaze, na
zahrádce při Hýškovce.

Vr. 1921 vyzářeny na obec pokemnických po obou stranách silnice
k Ledeníkovicím, v r. 1922 po jedné straně vozové cesty
od kostela k Trhovce.

Ponevadž dobrovolný hasičský sbor, kdysi vorně pracující, nevyvinu-
val (pravděpodobně) činnost, ukočil starosta v r. 1921 u řízeního
velitele Fr. Zapletalala, naduč. o. o. ve Vlémovicech, a dosáhl toho,
že volána byla po mnoha letech valná hromada, provedeny
volby, prohlášená výbory, pokladna a sbor povzbuzen k
nové činnosti.

Hudební kapela. Vznělo v r. 1923 posádali mě městskí chlapi
(Novotný Metoděj Fábián, Novotný Fr. Rudolf), abych je, vnuček v hudebě, až by
si koupili hudební nástroje. Nověto, až se spolu s klavírem
Oplet a v komunistické F. D. F. j. jiným byť nemohu a Škol
dosud v N. ualozen nemu, ač myšlenku tu stále sleduje, slib
jsem jim vyslověti, jin když bedovu vystavám. I sestavil jsem
celkem orchestru v následujícím obsazení: I. houska Klaváček Fr., varha-
nik v Petrkovicech, bytem v Novicích, I. klarinet (na housle) jeho bratři Klaváček
Josef (oba už jsem už před válkou na housole), I. klarinet Novotný Fr. Rudolf, naučil

24

se trochu pískat na vojnu; II. poslal Mikulášek Jos (Tovaryši) Jana -
užil jsem trochu na houbole, když chodil poslední rok do školy) viola:
Dobráček Jan. Naucil se trochu na houbole u Ant. Karpáka, varhaníka ve
Koupe, když se vrátil co invalida z vojny. Na violu jsem ho měnil naucit;
Zába: Novotný Met. Po návratu z vojny už jsem ho naucen. Znalost měl
práva svého škola; bratko i tř. Klicica Jaroslav. Kenal ani oč. Na trubku jsem
mu musil přejít 300Kp naucit hrát; podobně na trumbu jsem měl
naucit Pavlova Lad. a přejít mu 300Kp; fléta: Novotný Jos. - Jakoubek.
Trochu neměl. Ponechávám všechni tř. byli bez komítnání a mohli „muziky“
hledet, podařilo se mi do května tak že po kantodramatických akademických
seancích, kdy mohli s mikoláška fandimími housky vystoupati. Nicé děti se mi
práce se zpovídaly. Chlapci ke zpěvu všechnu mnoho dostat, s mikoláška
devíatky naucit jsem parádající písniček a víc ne. Je to
škoda, neboť časem by se dal vyrovnat pěvecký sbor, jinak by se
mohl odvážit i na této délce. Schopnosti by tehdy byly. Jen dobrá
vídelecká sklaře! Pokud se nevyjdou občanské jednoty Orel a F.D.T.Z.,
bude práce učitele vůči občanům, nebudete-li chtít v tom souboru
směru pracovati. Rukávenost mám na př. se vzdělávacími besedami;
k nimž povol jsem několik pozemních mladíků na tom účelu,
aby ječhou a zpěvem se vzdělávali. Soubor stává povídána vrah
taková agitace, když jsem měnil ráhy od běžek, repustek. Podobně
to bylo se zpěvem. Jakomile se rozeslo, že hodlám ve škole
zvítězit zpěv, ihned začali zpívat v Olbu (Mikulášek Fr.) i s F.D.T.Z.
(Mikulášek Josef), kteří už ani kom, ani tam klouzají výsledků nedodělat;
dozvěděli toho, když se mi pokus nepodaril podle mého plánu!

V r. 1923 vypukly se v zdejší obci 13 případů krvavého tyfusu (klau-
nický X u Andělkové 3, u Hebecké 1. filijs 3 , u Lehlářů 2. b. 2, u Hebecké
Výběralové 2, u Blahy Ant. 1, u Říčáků 2. Přinášlo této nebezpečné epidemii
zjistěno nebylo, kdežto poluvabáčova studne jako nejvíce užívána byla vý-
zemně desinfekční a voda postává do bacteriologického
článku v Benešově prokonzervaci. Nebezpečnější nemocni posláni do sanatoria
v Borovici, ostatní internováni v pardubicích. Bylo by se mít, aby n

obec postavala o řádnou pitnou vodu, těba vodovodem a Přivýšiny, jak se věří se jedonkáte s tom věrně jednalo?

O senátech v r. 1924 utopil se rolník Rudolf Pevíkovi, č7., 3letý hoch.

Matka vela jej s 5letou dcera na louku ve Vlčím hradle a uložila jí, aby si hráčkem hrála a sama krabala seno. Dívčí rošek uteklo a ponívadí matku. Byla i epilepsi, byla neschválena koučí, zůstala dítě bez dororu. Když se se schvávate probala a pro děti se sháněla, nastala synka v medaile 'negativ' studáme cestopanho. Studenti.

Vr. 1923 maturoval na boskovském gymnasiu s vyznamenáním první německý student, uchledl k pp. Hykšim, Fr. Pernice, syn se válce zahynulovské domkář a obuvníka Fr. Pernice, č84. Ač matka žila s ostatními dětmi ve velmi nevýhodných poměrech, již ne odcházela na negativní výnos hospodařství a rentu po padlém manovi, sepsala rady slovenského kaplana T. Svabe a vela nadaného synka na studie, chtic až mít i něho pomocí. Syn však zájdel k poště a určovaný praktikantem v Lemberku. Mimo něho studuje na termíně učitavé a Pernice Marek Josef Hlaváček (Františkův č7., Dobiasch Alois (hojnito), Hebelka Fr. Čochák, a Rocháčka Jaroslav, synové sv. škol. Hosi chodí v letní dobu kardinální domu, jin o zimě se vzdálí bydli v Boškovicích. Platí a bytu 250 K měsíčně per prádlo a bez chleba. Rocháčka z platu jen 150 K, ale musí dávat domácí davce hodiny a latovy.

Vr. 1924 maturoval na brněnské reálce Hebelka Robert (Bednář) č2053.

Před válkou vyučil a žádovinu, ve válce byl odveden. Vrátil se domů sloužil na ředitel obecné škole v Hořepníku jako na výše organizovaný, aby mohl vstoupit do Slovenské reálky v Bratislavě.

Po 4. fr. pak studoval v Brně. Mladík tento může být vznos významnosti. Ač odmíkl neměl pomocí, odkohdal se, měl hodně letit, ke studiu a neustáležář cíle dosáhl. Do kroměřížského učitelského byl v r. 1924 přijat Matuška Vincenc, syn pozemkáře domkáře Ant. Matuškovi, č94.

Také studuje na velmi bídajících poměrech zimní škole hospodařskou v Boškovicích navštěvoval do též 3 mladších

Samotek Vlček, č. 13, který v r. 1913 oznábil p. Josef Sedláčk n.č. 56 (Norbertus)
a Jos. Novotný n.č. 30. (Havelka).

V r. 1923 došlo konečně k volbě nového obecního zastupitelstva jako minule říkal jsem, že se utvoří nějaká třetí strana. Ježto se tak nestalo, restavil jsem sám v poslední chvíli kandidátův lístek nestranných voličů. Ponevadž jsem se do výbouu dostat nechtěl, napravil jsem sama sebe až na 7. místo. Nejtěsná kandidátka byla tenem roku lidovciem, kteří proti ní rozvinuli základní agitaci, sv. Hala Josef: 15 a bratr mynějšího starosty náčelník alici Jos. Havelka. V senámu bylo naprávěno 338 voličů, a nichz 12 se nedostavilo; a odevzdaných 334 lístku byly 4 prázdné. Z obdržela strana lidová 156 hlasů, komunisti 133, nestranní 45. Ponevadž volební číslo bylo 208 - 21, přidělena lidovciem 7 mandáti, komunistům 6, nezádlejem 2.

Zvoleni: Novotný Ant. č. 35 starosta, Havelka Jan č. 46, Novotný Mat. č. 6, radním, Novotný Jos. č. 18 ob. hospodářem, Blaha Fr. č. 88, Pindelka Bedrich č. 55, Tětovský Vilém č. 4; náhradníky: Andělek Jos., Prokop Jan, Novotný Fr., Klouček Ant., Kucera M., Hala Jos., Houšek Jos.; 2) Matějka Vlček, Bejček

F. Krejčí, radním (při minulých volbách lidovec), Pešnica Jos., Kasparák F. plánčíkem, Skáral Em., Havelka Vlček; náhradníky Fiala Fr., Dobráček Vil., Pešnec Fr., Havelka Jos., Havelka Fr., Novák Ant., Lománek Al., Matějka Jos., Prokop Ant.; 3) Prokop Alois radním, Cihlář Alois; náhradníky Dobráček Fr., Ševčík Rud., Gredlich Aug., Hala Fr., Fucík Fr.

Dne listopadu 1925 konány byly druhé volby do Národního shromáždění. Z obdrželi v Hlinsku:

do poslaneckého sněmovny: čs. str. lidová 170 hlasů, komunisti 133 hlasů, malozeměděli Haderlovi 23, čs. social. demokrati 9, českoslov. 8, národní str. práce 8, národ. demokr. 1, republikáni 3, židi 1, čestí socialisti 8 (v r. 1919: soc. dem. 152, lidovci 128, c. social. 6, českoslov. 5, národ. demokr. 3, republ. 3.)

do senátu: lidovci 1168, komunisti 107, čs. socialisti 12, demokrati 11, národníci 11, národ. str. práce 8, čs. socialisti 7, republikáni 6, němečtí komučtí 1. (v r. 1919: social-demokr. 134, lidovci 110, republikáni 9, čs. socialist. 6, národ. demokr. 3, němečtí 2.)

V říjnu 1936 byla víska nař. pobouřena tragickým skonem dcery člena míst. s. r. Bedřicha Žindelky Marie, která se obavila převozu střichníku. Zamílovala se do invalida Bohumila Blahy, kterému se hodilo dostat trafičku, načež si postavil buňku u kostela na pozemku při Hýškovce. Onkade neměl být bydlet s matkou Fr. Blahou a s sestrami Marií a Almou Blahovými u Žindelků.

Nepochodněc se vydal, odstěhovaly se do č. 61. A aby asi, aby se ji její milenec neodezvál, nálehal na jménoveru Marie Žindelkové, aby si ji vzal. Ten ale, kteří jí byly nazvány na operaci a probádán svými sestrami a matkou, ji odmítl shanitě vyhověti. La to jeho nevěsta, umínila se spovodit u se svého. Nejdříve v chvíli stříleti a když ji revolverem vyhověl, náhla strichník. A když se p. dr. Lang za ložíku všechně prudil, aby ji při útoku zachoval, byla jeho namáhaní bezúčelné.

V říjnu 1925 postavil si naproti tovarně domku stolar Jan Kasparčík, farář, který dostal č. 118. Tento domek na tomto místě byl postaven, a to mimo záruku písaře kuchaře Jiřího V. Šmidka. Když se to takto:

Za starostování správy školy ucházel se o toto místo na říčním břehu domku syn bývalého pokračáka (č. 16) Alois Novotný. Při tomu však pochotně vystoupil tehdejší obecní hospodář Fr. Kasparčík, když dívce řeknělo Jana Kasparčíka, a prosadil, že obec má s nesledováním tom, aby místo to bylo k učilišti starostním neprodatelným prohláseno. Novotný Alois přišel se na to do Lysáčina na Kasparčíka, kde si zdržuje podmies. Když blízky si nového obecního volby, podal si žádost o totož místo Jan Kasparčík a totož obecního starostnictví na místě tehdejší Fr. Kasparčíka se soudobě žádost vyhověla a pacmek mu prodal m² za 17.

Když bylo odprodáno město evidenčním geometrem odmítnuto, vyšel starosta neseni obec. zast. písemných. Mimo na obecní tabuli s poznámkou, kdy byla vyhláška vyvražděna. Když byla vyhláška snáta, poznámkou na vyhlášku týkající se tehdy, až ji s ostatními spisy předložil zem. výboru ke schvalení. Mezi tím proběly volby a celá vše odeslána novému starostovi Ant. Novotnímu k vyřízení. Ten poslal spisy zem. výboru aniž by byl poznámen, kdy byla vyhláška snata. Ke schva-
lestu nebyla ještě za starostování Fr. Friedla vyvražděna, mělo
princípu v tom, že některí členové finanční komise (František
Novotný) nechtěli protokol podepsati. Myšlím podal proti
odprodaji námitky tovarník p. Vincenc Hebelka, nechtěje, jak
se komisi vyjádřil, přijeti o vyhlášce ke schvalení.

Jest to zrovna zakladatel tovaryš Vincenc Hebelka, který od mládí bydlil v Rosicích, kdež pond mnoho letem žpatně český a když v roce 1863 došlo
zdejšího místního starosty Fr. Novotného, aby
zdejšího starosty Fr. Novotného. Odvolání poslal své kolegy, řídícího říd. uč. Bohumila Poláka. Takhle se kácha, jak si učitelé
navrážejí pomáhají! Římský výbor vyhověl odvolání pro finan-
čních chyb písemným fakturám, že vyhláška o neseni obec.
zastupitelstva 14 dní byla vyvražděna!, a mandid rychle nosí d-
veči jednání. V novém obec. zast. většina členů vás oddlavovala,
aby poznámkou byl za těchto písemných odprodání ke finanční
komisi členové Fr. Novotný a Fr. Novotný (finanční) vzdali sv
hlasování, povídavé člen Ant. Hebe, snad se prosadit, aby finanční
komise neseni obec. zast. nechvalila. Přednáška finanční komise Jan
Prokop, c. k., se nejprve rovněž hlasování vzdal, ale na náležitou
čluva Fr. Friedla přidal se na jeho stranu a tak neseni
obec. zast. zhlasy proti A bylo schváleno. Počátkem Hebelka podal však
oproti odvolání, že písemná poznámkou je písnička a sám nabídl
bit za m. a toho dvojnásobku p. s. akce vrátit a mandid, aby
bylo město písemněm svého odhadnuté a času poznámkou vyvražděno.

Tato procedura se několikrát opakovala a když výšina daní i od případních uvalců prohlášena na písemnou, domluvili jsme se, že odpady bude konečně schvalen. Ale teď jsem se dozvěděl, že o věc se zajímá agrární předseda Viktor Stoupal a hezí nebezpečí, a v. z. vyboří prosadí, aby se ke kterému nedostalo schvalení.

Byl jazy informován kterým světlem v Boskovici (Domnělím se, že agrárníkem kolegou Hlaičkem, oddos. ředitelom). Obrátili jsme se tedy na sekretariát čs. socialistického Boskovice (kolega Pavlák) o pomoc, jehož zájmeno spadalo do resortu působícího v. z. čs. socialisty Františka Kopeckého, byvalého ředitele. Jako Viktor Stoupal v dnešní písmosti jako reagenta československého Hlaička byl mi synonymicky mnohdy sám mi znám.

Pravděpodobně jsem, že by jí sám rádne informaci mohl a v naší žádostí nám tamto činovateli obrátil jsem se na agrárního diváčka mohlo bývalého spolužáka Rudolfa Boudušku a m. ředitelky Řebličné, která žádost, že u československého ředitelství mnohdy i vlastně učinila.

Jde jsem konečně i sami do Prahy nařídil a' vobně u předsedy čs. socialistického ředitelství, že bude výslech s výmlouvou, byla záležitost. V naší upřímnosti prokázána a Jan Kopecký mohl nás všechny k ustanovení stavb! Vysvětlit se mohl oproti pravidelně stanovené emise stromů kudl strážilo.

Hudba. Taky podávala se mi se světly jaké lehké smyčcové kapely, (uvalci říkají, že kraj Husinec) přistoupil jsem v místních v. z. 1925 ke servírování dechové hudby. Překlad tvorili hosté učinující v. z. Hudbu smyčcové (Miroslav Fr. Riedopf, dr. B., Kubeláček Josef, Trubka, Petar, (muzikant) Klaválček Fr. Trubka, Petar Ladislav, belgome. K nim připojili se nováčci, kteří včetnou měnily ani net: Blažek Anton (clarinet), Blažek Karel (trubka I. Es), Andělik Josef (trubka II. Es), Kománek Z. (trubka II. Es), Kuciára Richard (trubka II. B.), Krátký Josef (bas-trubka) a starý mužant.

Povídají Vojtěch (trubka I. B.) Cožilo se s ročníkem křížodolu, padesát dny týdně v dolině Václava Karpaka, když jí k tomu všechny bezplatně poskytli.

J. tento pokus s mi slavil, nebot 1/5. srpna byla havela tak významná, že mohla povzbudit dělnictvo na babor do Loupce a po celé k. oblasti po výstavbě v. z. Minicech a v obci!

Učitele kterí na této škole působili

Prvním učitelem byl

Koutný, který přišel do Kochova. Druhým byl

Padeča, jenž se dostal do Jelenovic, třetím

Jiru přišel do Petrovic a pak

Sirhan, stojící malíře Pischana; tento byl muzikant, který mnoho mláděk hudebně vyučil, také s nimi i sumaril. Také vyučoval mnoho německé a dle toho, že ještě dnes jeho žáci dosud dobré německy mluví, lze soudit, že již az mnoho snad píše věnoval. Také byl zahradníkem a včelařem.

Mohy působil jen dveře leta v Němcicích po Pischannu, který se dostal do Ostrovač, a po zdelech obdržel Jelenovice a zemřel v Jelenovicích jako nadučitel v roce 1882, v měsíci lednu. Tato ale jeho následkem učitel

Pohl působil 34 let. v Němcicích, což ten v Němcicích zažil, nedá se dle jeho vlastních slov vypravět. Dyla toho vina všlem jeho nedůtklivou povahu nervosní, ale hlasitě svou vlastnost a neuznalost mnohých sousedů. Byl učitelem hodným, soudomilým a pilným, ale za jeho snahu se mě spátně odměnili, takže konečně pozvozen a uvolnán padal v roce 1879 o místo učitele ve Šdare, kdež také dostal a když se v srpnu roku 1879 odstěhoval, kdež az do dání do vyučujby působil. Roku 1879 byl provisorně dosazen za učitele jin.

Plysek absol. maturant, a když po dvanáctech letech odbyl zkoušku učitelskou, progentovoán dne 9. ledna 1882 k odbornému učiteli.

Byl prvním učitelem, jenž odbyl vše nových zákonů předepsaná studia a zkoušky. Za jeho přičiněním vzniklo pojmenování pamětní říkolní a založena žákovská knihovna. Tento učitel působil až do 15. 7. 1904 jako učitel a spor. říky vyučují polodenně tedy 25 let. V tomto roce byla škola rozšířena na dovostrádu a ustaven zde byl nadučitelem. V roce 1912 onemocnil na cukrov. náplavici, dostal rod dovolenou a v květnu 1913 pošal

radost, aby byl dan na hradby odpočinect; zádostí jeho bylo vyhověno, neustála školní rada dne 30. června 1913 rozhodla, aby byl dan do penze a aby mu bylo vysloveno určení na všechny školy prospěšné působení, a tak koncem roku 1912/13 po 34 letech svého působení odesíl na odpočinek. Konkurs vypršal dne 21. srpna a přihlásil se k petrili a sice, Meixchleß f. z Rosicby, Bouda Rudolf z Ilubotského, František Vincenc z Lazánek, Polák Bohumil z Lutkov, Jandourek Karel z Vavřince, Rýšavý Ladislav z Rověnice, Petruš z Brněkova. Termín byl stanoven na 20. října, ale 15. října došla zpráva, že Meixchleß je už náležitě zemřel. Po sestavení těmto: František, Jandourek, Rýšavý (viz str. 60!) byl okr. šk. radou navržen a n. šk. r. potvrzen Vincenc František, který také 1/11 1913 slibku v Němcicích nastoupil.

Na hradby odpočinckých odcházejících nadučitele Františku Rýšavovi byla sýměřena roční penze v obnose 2886 Kč.

Která dle zákona ze dne 3. 1. 1921. č. 99. na základě výnosu n. š. r. ze dne 23. 5. 1921. č. 17939 byla mu s platností od 1. 11. 1921. zvýšena takto: výběžně 8499 Kč ročně, druhotně přídavek 1. st. 2796 Kč ročně, měsíčně nahynutí přídavek 126 Kč, měsíční nouzový přídavek 126 Kč.

Leta klidu, pokud se v době válčení o klidu mluvíte díl, trávil na svém statku č. 28. (na Václavovém!) v Němcicích zaměstnání, vyučil se hospodařstvím. Odělával až 25 měřic pole nikdy se za telesmou prací nestyděl. Sám svým potahem vše zoral, zasel, posel, domu svého vymlatil. Hospodařstvím zabýval se i za své jiné služby, takže mu to až některí vytýkali, jako by namedlouval svých školních povinností, ba dokonce ho proto i okresní školní rade udali! Na hanopisu byl jen podepsán na str. 45. chvalený bývalý předseda m. š. r. hostinský Vítěz Blaha. Dle náležených příprav k rozvojování a dle upravování bývalých jeho zákonů, díl se souštěti, že aleponí za povinnich dob svého učitelování býval

42
113

učitelem velmi horlivým, po vzdělání touricím. Svým dveřma synům, víc děti neměl, umožnil vysokoškolské vzdělání. František Miloslav, literární kritik, stal se profesorem na gymnauziu, později na Karlova univerzitu v Praze, mladší Josef lehárem. Lávce u lidi, jak to v Němečích snad ani jinak byť nemusí, byl učitelem! Je netesnil. Haviděl muž kde kdo jeho majetku. Podzviale ho, že majetku mohl nepočítajíti s přirozenem, zneužívají oltáře svého k svému obhacení. Jak se však pisatel říká za svého čtyřletého starostenského působení, nebyla to pravda. Dal si učit za svou práci pro obec konanou zaplatit, ale rády přiměřeně. Kdy se k jakémusi blahobytu dopracoval, mohl deklarovat své příčinlivosti, pracovitosti, strádmoti a sestnosti. Hábav nezavíděval, v karty nehrál, hostinci se vyhýbal a jen o schůzce nebo po nějaké delší cestě se tam stával. Také jeho manželka byla výtečnou hospodyní. Těliko s pokrokovými smakami mladšího pokolení nemohl se spřátleti: Do posledního okamžiku byl verneč oddan straně klerikalismu. V roce války (1915) byl vyzvan akres. řk. radoou (viz str. 59.), zda-li by nebyl ochoten vyučovat. Haviděl se tedy po dobu potíče vyučovat polodení vyučoval do 14. 1918, kdy propuštěn byl z vojny správce školy Vincenc Fröhlich. Na tento substituci obdržel dle výnosu z. i. r. zedne 18. 1. 1919 odměnu 27. 29 Kč 78 h. Po 1921. byl mu osudným. Kdy podzemním mlácení zachytil svou žentou nohavicí a polmojdil rnu nohou, takže si několik měsíců nadejel, polezl. Přehoda tato však způsobila asi propuknutí na organismu jeho hladající cukrovky. Před vánoci udečtal se mu na jádech vřed (carbunculus). Když léčení doma zůstávalo bezúspěšné, odvezl si ho syn M. U. Dr. Josef Hýsek do nemocnice Milostenských bratrů vzdálené knížetem Lichtenštejnem ve Valdštejnách, kde byl půvabněm, aby ho tam podrobil operaci. Operace se nic nedávala, ale bývale! gduši se nevrátilo. A nemou přidružit se plécem katar.

113
56.

Přesoušení pl. 33.

slabot srdceční, zvělicení jater a poněvadž se ani obával katastrofy, odvezli ho domů do Němčic, kdež 22./2. 1922 v náruči své druhé choti a sboru synů pohoral. K poslednímu oltářovíku doprovodili zemřulého bývalého podučitele, u nichž se všdy těšil neobvyklejší lásku, kolagové ze Sloupnice, ze Žďáru z Petrovce a Kunic, z Lutíkova, z Valchova, ze Žďárné, převor kláštera Milosrdných bratří ve Valticích, hasičský sbor němcický, lutičkovej, sloupský a občanstvo z celého okolí, neboť jako bývalý funkcionář hasičský, byl i členem různého výboru, zakladatel a dlouholetý pokladník sloupského Raijsenky, byl známdaleko široko. Pohřební obřady vykonal český za assistencí svého bratra a kněze jeho synovec P. Řečecera, rodák sloupský. Učitelé zapívali svému učiteli na rozloučenou 2. sbory. Nad hrobem promluvil o jeho životě, přírobení a zásluhách pesnička téžto řádiky, dceři mu poslední, J. Bohem. Ke cti zemřulého dležito podotknouti, že ke svému nástupci všudy se choval nejvíce taktně. Síčkoliv jsme se co do náhledu politických výplatně pozdají, ba i v volbách zvol. obecních, v protivných táborech nacházeli, nikdy jsme se nedostali do nejalyčíh rovníků sponii nebo slovních potyček. Tz. by budoucí pokolení občanů němcických uvidlo se jeho životem příkladem! Tz. by každý učitel mohl se mu vynovnat! Necht' věčla tvá památka dlaněho žije v myší zdejších občanech!

Vdově po Fr. Hyňkově Aloisii Hyňkové byly dle ráhona ze dne 3/3/1921 č. 99 na základě výnosu kres. i. r. ze dne 19/4/1922 č. 11450 lades. i. o. ze dne 10/5/1922, č. 1700) penijní pojistky 1354 K, daňhotni půjčavek 1896 K, nouzový a uchucný půjčavek po 114 K, minčení a pokřebení 2124,75 K.